

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

**SAĞLIK BİLİMLERİ
FAKÜLTESİ**

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	5
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	6
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	7
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	8
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	8
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	9

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen Sağlık Bilimleri Fakültesi İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; Sağlık Bilimleri Fakültesinde görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri, konu öncelikleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları ve yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert, 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Güz Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Fakülte	Sağlık Bilimleri Fakültesi
Katılımcı Sayısı (N)	30

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının unvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Unvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	4	%13
Öğretim Görevlisi	3	%10
Dr. Öğr. Üyesi	8	%27
Doçent	12	%40
Profesör	3	%10
Toplam	30	100,0

Bulgular Yorumu

Tabloya göre, ankete katılan öğretim elemanları arasında en yüksek orana sahip unvan grubu Doçent iken en düşük oran Öğretim Görevlisi grubuna aittir. Bu dağılım, akademik birim ihtiyaç analizine farklı unvan gruplarından katılım sağlandığını göstermekle birlikte, görüşlerin ağırlıklı olarak Doçent ve Dr. Öğr. Üyesi unvanına sahip akademisyenlerden elde edildiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle eğitim ihtiyaçlarının planlanmasında, unvana özgü görev ve sorumlulukların yanı sıra akademik kariyer basamaklarına göre değişebilecek mesleki gelişim beklentilerinin dikkate alınması önem taşımaktadır. Böylece planlanacak eğitimlerin hem akademik yükselme süreçlerini hem de öğretim, araştırma ve idari sorumluluklara ilişkin gereksinimleri destekleyecek biçimde yapılandırılması mümkün olacaktır.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Alan ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	Yetkin değil (1)	2	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4	5 (Çok Yetkin)
Alan 1 (örn. Öğretim yöntem ve teknikleri)	0	2	8	18	2
Alan 2 (örn. Ölçme ve değerlendirme)	0	3	16	10	1
Alan 3 (örn. Öğretim tasarımı)	0	2	10	17	1
Alan 4 (örn. Öğrenci merkezli öğretim)	0	2	15	11	2
Alan 5 (örn. Öğrenme psikolojisi)	0	4	8	18	0
Alan 6 (örn. Program/öğrenme çıktısı yazma)	0	2	8	18	2
Alan 7 (örn. Öğrenme kuramları)	0	6	10	14	0

Alan / Madde	Yetkin değil (1)	2	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4	5 (Çok Yetkin)
Alan 8 (örn. Öğretim programı tasarlama)	1	5	9	15	0
Alan 9 (Eğitimde teknoloji uygulamaları)	0	5	8	16	1

Not: Frekans değerleri her Likert düzeyi için (1–5) sırasıyla girilecektir.

Bulgular Yorumu

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların yetkinlik düzeylerinin genel olarak orta düzeyde yetkin ve yetkin kategorilerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Katılımcıların en güçlü oldukları alanların öğrenme çıktısı yazma, öğretim yöntem ve teknikleri ve öğrenme psikolojisi olduğu söylenebilir. Bu alanlarda “yetkin” düzeyinde görüş bildiren katılımcı sayısının diğer kategorilere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Buna karşılık, ölçme ve değerlendirme yöntemleri, öğrenci merkezli öğretim uygulamaları, öğrenme kuramları ve öğretim programı tasarlama alanlarında orta düzeyde yetkinlik bildiren katılımcı sayısının dikkat çekici düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca öğrenme kuramları, öğretim programı tasarlama ve eğitimde teknoloji uygulamaları alanlarında “kısmen yetkin” yanıtlarının diğer alanlara göre daha yüksek olması, bu konularda gelişim ihtiyacının sürdüğünü göstermektedir.

Bu bulgular doğrultusunda, akademik birimde planlanacak eğitimcilerin eğitimi programlarında özellikle ölçme ve değerlendirme, öğrenci merkezli öğretim, öğretim programı tasarımı, öğrenme kuramlarının öğretim sürecine yansıtılması ve eğitimde teknoloji kullanımı konularına öncelik verilmesi uygun olacaktır. Böylece öğretim elemanlarının mevcut yetkinliklerinin güçlendirilmesi ve eğitim-öğretim süreçlerinde daha bütüncül bir gelişim sağlanması mümkün olabilir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Aynı alanlarda katılımcıların eğitim ihtiyacı düzeyleri de 5'li Likert ölçeği ile sorgulanmıştır (1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var). Bulgular Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Çok Düşük / Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	2	10	9	7	2
Öğretim programı tasarlama	1	8	9	10	2
Öğrenme kuramları	0	7	11	11	1
Öğrenci merkezli öğretim	0	6	8	12	4
Öğretim yöntem ve teknikleri	0	8	10	11	1
Ölçme ve değerlendirme	0	8	7	11	4
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	1	8	7	11	3
Öğrenme psikolojisi	0	11	7	10	2

Bulgular Yorumu

Tablo 3 değerlendirildiğinde, öğrenci merkezli öğretim ile ölçme ve değerlendirme alanlarının yüksek eğitim ihtiyacı düzeyi ile öne çıktığı görülmektedir. Her iki alanda da katılımcıların önemli bir bölümünün eğitim ihtiyacını 4 ve 5 düzeylerinde ifade ettiği anlaşılmaktadır. Bu durum, öğretim elemanlarının özellikle öğrenciyi aktif öğrenme sürecine dahil eden yöntemler ile öğrenme çıktılarının değerlendirilmesine yönelik uygulamalarda desteklenmeye ihtiyaç duyduğunu göstermektedir. Buna karşın, program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma alanında katılımcıların görece daha düşük düzeyde eğitim ihtiyacı bildirdikleri görülmektedir. Bu alanda “hiç ihtiyacım yok” ve düşük düzeyde ihtiyaç belirten katılımcıların diğer alanlara göre daha fazla olması, ilgili konuda mevcut bilgi ve deneyimin daha güçlü olduğunu düşündürmektedir.

Yüksek ihtiyaç belirtilen alanlar, koordinatörlük tarafından öncelikli eğitim programı başlıkları olarak dikkate alınmalıdır. Bu kapsamda özellikle ölçme ve değerlendirme, öğrenci merkezli öğretim, öğretim programı tasarlama, öğretim yöntem ve teknikleri ile öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu konularında uygulama temelli eğitimlerin planlanması uygun olacaktır. Ayrıca orta ve yüksek düzeyde ihtiyaç bildirilen alanlarda atölye çalışmaları, örnek uygulama analizleri ve katılımcıların kendi ders süreçlerine uyarlanabilecek etkinliklerin yer alması, eğitimlerin işlevselliğini artıracaktır.

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Sıra	Genel Sıra
Ölçme ve değerlendirme	5.23	1
Öğrenci merkezli öğretim	5.17	2
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	5.17	2
Öğretim yöntem ve teknikleri	4.93	3
Öğretim programı tasarlama	4.73	4
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	3.90	5
Öğrenme kuramları	3.63	6
Öğrenme psikolojisi	3.23	7

Yorum: Ağırlıklı ortalama sıra hesaplamasında her sıralama pozisyonu için ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan vb.).

Bulgular Yorumu

Önceliklendirme bulguları incelendiğinde, katılımcıların en öncelikli eğitim konusu olarak ölçme ve değerlendirme başlığını tercih ettiği görülmektedir. İkinci sırada ise öğrenci merkezli öğretim ile öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu konuları yer almaktadır. Bu bulgular, birim özelinde hazırlanacak eğitim takviminin oluşturulmasında yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Özellikle ölçme ve değerlendirme konusunun ilk sırada yer alması, öğretim elemanlarının öğrenci başarısını değerlendirme, sınav sorusu hazırlama, rubrik geliştirme ve değerlendirme süreçlerini daha nesnel biçimde yapılandırma konularında eğitim gereksinimi duyduğunu göstermektedir. Öğrenci merkezli öğretim ile öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu başlıklarının da üst sıralarda yer alması, eğitim programlarında uygulama odaklı, etkileşimli ve teknoloji destekli öğretim yaklaşımlarına yer verilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Ölçme ve değerlendirme / sınav sorusu hazırlama	2	"Sınav soruları üzerinden vaka çalışmaları yapmak." / "Ölçme değerlendirme ve sınav sorusu hazırlama."

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Uygulama ve vaka temelli eğitim	1	"Kendi ders planlarımız, sınav sorularımız üzerinden vaka çalışmaları yapmak."
Rubrik geliştirme	1	"Laboratuvar uygulamaları için uygun rubrik geliştirme."
Yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları	1	"Yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları."
Ders öğrenme çıktısı yazma	1	"Ders öğrenme çıktısı yazma."
Genel eğiticinin eğitimi	1	"Eğiticinin eğitimi."

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, kapalı uçlu maddelerin kapsamı dışında kalan ihtiyaçların özellikle ölçme ve değerlendirme/sınav sorusu hazırlama, rubrik geliştirme ve yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları başlıklarında yoğunlaştığı görülmektedir. Katılımcıların kendi ders planları ve sınav soruları üzerinden vaka çalışmaları yapılmasını önermesi, eğitimlerin uygulama temelli yürütülmesine yönelik bir beklenti olduğunu göstermektedir.

Bu bulgular, standart eğitim içeriklerine ek olarak sınav sorusu hazırlama, rubrik geliştirme, ders öğrenme çıktısı yazma ve yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları gibi modüllerin planlanması gerektiğine işaret etmektedir. Böylece eğitim programlarının katılımcıların doğrudan kendi öğretim süreçlerinde kullanabilecekleri pratik becerileri desteklemesi mümkün olacaktır.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	8	26,7
Online	12	40,0
Hibrit (Yüz yüze + Online)	10	33,3
Toplam	30	100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 6 incelendiğinde, katılımcıların en fazla online eğitim türünü tercih ettiği görülmektedir. Online eğitimi tercih eden katılımcılar toplam grubun %40'ını oluşturmaktadır. Bunu %33,3 ile hibrit eğitim ve %26,7 ile yüz yüze eğitim izlemektedir.

Bu bulgular, akademik personelin eğitim programlarında erişilebilirlik ve zaman esnekliğini önemseyişini göstermektedir. Bununla birlikte hibrit eğitim tercihinin de yüksek olması, eğitimlerin yalnızca çevrim içi değil, gerekli durumlarda yüz yüze etkileşimi de içerecek şekilde planlanmasının uygun olabileceğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle koordinatörlük tarafından düzenlenecek eğitimlerde, konu içeriğine göre online ve hibrit modellerin öncelikli olarak değerlendirilmesi önerilmektedir.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

1. Eğitim ihtiyacı en yüksek olan alanlar için öncelikli atölye ve seminer programları düzenlenmelidir.
2. Katılımcıların büyük çoğunluğunun tercih ettiği eğitim formatı esas alınarak program tasarımı yapılmalıdır.
3. Açık uçlu yanıtlardan elde edilen yeni konu talepleri, standart müfredatın dışında ek modüllerle karşılanabilir.
4. Unvan gruplarına göre farklılaşan ihtiyaçlar gözetilerek hedef kitleye özgü içerik geliştirme çalışmalarına yönelme önerilmektedir.
5. Sonraki dönemlerde tekrarlanan ölçümlerle değişim/gelişim takibinin yapılması akademik niteliği artıracaktır.
6. Eğitim içerikleri yalnızca kuramsal bilgi aktarımı ile sınırlı tutulmamalı; uygulama, örnek olay, vaka analizi ve atölye çalışmaları ile desteklenmelidir.
7. Ölçme ve değerlendirme, öğrenci merkezli öğretim, öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu başlıkları eğitim takviminde öncelikli modüller olarak ele alınmalıdır.
8. Katılımcıların kendi ders planları, sınav soruları, rubrikleri ve öğrenme çıktıları üzerinden uygulama yapabilecekleri etkileşimli oturumlar planlanmalıdır.
9. Yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları gibi güncel ve yenilikçi konular, akademik personelin dijital yetkinliklerini geliştirmek amacıyla ek eğitim başlıkları arasında değerlendirilmelidir.
10. Eğitimlerin etkililiğini değerlendirmek amacıyla her eğitim sonunda kısa geri bildirim formları uygulanmalı ve sonuçlar sonraki eğitim planlamalarına yansıtılmalıdır.
11. Sonraki dönemlerde ihtiyaç analizi anketi tekrarlanarak öğretim elemanlarının gelişim düzeyleri, değişen beklentileri ve yeni eğitim gereksinimleri izlenmelidir.
12. Eğitim programlarının sürdürülebilirliği için yıllık veya dönemlik bir "Eğiticilerin Eğitimi Takvimi" oluşturulmalı ve bu takvim akademik birimlerle önceden paylaşılmalıdır.
13. Katılımın artırılması amacıyla eğitimlerin tarih ve saatleri akademik takvim, ders yükleri ve sınav dönemleri dikkate alınarak planlanmalıdır.
14. Eğitimlere katılımın belgelenmesi ve izlenmesi için katılım belgeleri, kısa değerlendirme raporları ve birim bazlı geri bildirim kayıtları oluşturulmalıdır.
15. Eğitim programlarının sonunda elde edilen çıktılar, birim kalite süreçleri ve akreditasyon çalışmalarıyla ilişkilendirilerek kurumsal gelişime katkı sağlayacak şekilde kullanılmalıdır.